

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Quòd diabolus nititur impedire deuotionem hominis ad Deu[m]. XXXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

35. *Cur non suscipimus uberem fructum ex frequenti communione.*

Timendum, quod multi ideo fructum paruum accipiunt de mensa Christi; quia nec antea nec postea sunt in sufficienti custodia sui, nec satis reuerenter præcogitant, quis est qui venturus est, nec postea ruminant, quia hodie sanctus sanctorum ingressus est ad eos. Qui autem solliciti sunt præparare interiorem domum suam, & occurrere lætanter obuiam Christo, ipsi nouerunt, quid efficaciam & suauitatis habeat hæc sacrosancta communio. In hoc agnoscitur vniuscuiusque deuotio & amor ad Christum, secundum quod ingeniosè se aptare curauerit ad susceptionem eius.

36. *Sæpius communicare, maxima est consolatio animæ religiosa.*

Est namque maxima consolatio religiosæ animæ, despicientis iam cuncta præsentia, diligētis solitariè & extra homines viuere, soli Deo & sibi in silentio intentius vacare, vt Christum consolatorem animarum omnium, sæpius ad suam sumat consolationem & profectum. Non est illi materia externæ lætitiæ, non ægra spes longioris vitæ, non vana occupatio amicitiam carnalis, non euagatio ambulationis corporalis, nõ implicatio commodi temporalis, nõ superflua sollicitudo rei familiaris, nõ magna fiducia in prosperis, non mentis delectio in aduersis; sed habet intus in anima Christum, propter quem omnia terrena solatia æstimat detrimenta, loquens cum beatissima Agatha: Mens mea solidata est, & in Christo fundata, ideo nõ curo hec ima. Tantum mihi consortium suum Christus donet, amicabiliterque confabuletur, & satis dulciter consolabor. Excedunt quippe eius colloquia omnium consolatorum verba.

37. *Diabolus nititur impedire deuotionem hominis ad Deum, tristitia & acedia.*

Sed omnium bonorum æmulator diabolus, tantam confidens hominis cum Deo pactiõnem, nõ patitur eum sine molestia tentationis, in sancto proposito consistere. Curandũ ergo summopere est, & vigilandum contra nequitas eius. Nam sæpe graui tristitia, sæpe tædio affligit bene conuersantẽ; & cuncta, quæ possunt eum angustiare, ad memoriam ducit. Tota vacatio eius est, vt eiiciat amatorẽ quietis & silẽtij de tabernaculo suo. Istis enim specialiter vitis, tristitia & acedia (ex quibus quasi semper oritur cordis tædium) persequitur solitarium, & maxime incipientem, & naturaliter tristẽ aut passillanimum, quia per ista, homini quodammodo vires aufert. Sed quisquis firmiter in Deo confidit, eiusque amori nihil antepõnit; sed mundũ, & omnia quæ mundi sunt, calcare appetit, seipsumque volenti animo,

mo, ad omnes perferendas tristitias, amaritudines, & grauedines exponit; nullumque aliud solatium, siue per hominem, siue per aliquam mundi creaturam, quam Christum vnicum omnium bonorum solatium concupiscit, profecto non tantum tristitiæ & acediæ, sed omnium tentantium vitiorum victor & expulso-
erit.

38. *Insidiatur maximè solitariis diabolus.*

ET quia magnus fructus & cælestis thesaurus quæritur & in-
uenitur à solitariis Deo deditis; sciens hoc diabolus, qui A-
dam & Euam tentando, blandiendo, & falsa promittendo se-
duxit, paradisoque indignos reddit: ipse nunc vsque nititur se-
ducere & subuertere vnumque Christi seruum, mundi contem-
ptorem, si quo modo extra cellam & sollicitam cordis eius cu-
stodiam trahat, & sui propositi faciat obliuisci, aut etiam pau-
lulum de profectu spirituali & seruore imminui. Et sicut antè
iam dixi, per tristitiam vel acediam mentis, amplius istud ma-
chinatur; quia cum mens tristitia vel acedia inuoluta fuerit, nil
est quod agere libet; sed vndique se constrictam & desolatam
conspiciens, in consolatione ei ab inimico suggeritur, vt dolo-
ri isti externa recreatione medeatur. Eleganter ergo persuadet
sanctus Antonius dicens: Vnica ratio vincendi inimicum, leti-
tia spiritualis.

39. *Virilitas & alacritas cuique habenda contra inimicum.*

NAM qui virilis est, & alacer in Domino, quamuis fuerit im-
petitus temptationibus, potens erit aduersarium suum expu-
gnare. Et quid dicam de fortitudine illius animi, qui nec patitur
immundum spiritum ad fores intrare? E contrario, tristitiæ &
acediæ morbo languens, etiam si armamenta resistendi habet,
nulla vitur potentia. Deficit enim corde, & formidine, ac pu-
sillanimitate propria sæpe antè prosternitur, quam labor cum
prælij tangat. Quapropter, ô miles Christi, indue animam viri-
lem, & ne paueas ad sonitum folii volantis; sed resumptis viri-
bus, sta constanter aduersus multiplices diaboli conatus, nec
credas mendacio eius. Dominus omnipotens, ipse erit prote-
ctor tuus, & merces tua magna nimis; cuius potestas super pas-
siones tuas, ita vt subiciantur ditioni tuæ vniuersæ istæ natio-
nes. Et quia excessum loquendi feci, ad portum silentij iam re-
meo. Lingua ergo manusque scribentis simul hoc iam sine si-
lescat.